Súd:	Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka:	5S/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5019200669
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Denisa Slivová
ECLI:	ECLI:SK:SpSBB:2023:5019200669.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Denisy Slivovej a členov senátu JUDr. Petra Molčana a JUDr. Kataríny Petráň Vinczeovej (sudkyňa spravodajkyňa) v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX D., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Csákó, advokát, so sídlom Hviezdoslavova č. 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republika, so sídlom Kutuzovova 8, 831 03 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia E. žalovaného č. KaGŠ-25-47/2019-PravO zo dňa 13. augusta 2019, takto

r o z h o d o l :

Správny súd v Banskej Bystrici rozhodnutie E. Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-25-47/2019 zo dňa 13. 08. 2019 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca m á voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania a trov kasačného konania.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

Prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu

1) Správny orgán prvého stupňa – riaditeľ Personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky rozhodnutím č. 3637 zo dňa 16. 05. 2019 s poukazom na ustanovenie § 6 ods. 1 písm. b) a § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 281/2015 Z. z.“) ako vedúci služobného úradu rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe s poukazom na ustanovenie § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s ustanovením § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. z dôvodu, že žalobca porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka a to tým, že nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu, pričom služobný pomer žalobcu sa skončil dňom doručenia uvedeného personálneho rozkazu. V odôvodnení rozhodnutia orgán verejnej správy prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že dňa 01. 04. 2019 mu bol doručený návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 83 ods.1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. vzhľadom na to, že žalobca porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka tým, že nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu, čím daným dňom (t.j. 01. 04. 2019) podľa § 92 ods. 2 písm. d) zákona č. 281/2015 Z. z. začalo konanie o prepustení menovaného zo služobného pomeru. Z vyšetrovacieho spisu Vojenskej polície Prešov ČVS: VP-1/OPV-PO-2018, ktorý bol veliteľovi doručený dňa 20. 03. 2019, ďalej zo zápisov o vykonaní dychových skúšok žalobcu dňa 20. 05. 2018 a výpisu z písomného vojenského rozkazu na spresnenie výkonu štátnej služby zo dňa 17. 05. 2018 dospel orgán verejnej správy prvého stupňa k skutkovému zisteniu, že žalobca bol dňa

20. 05. 2018 v objekte práporu RCHBO Rožňava na stanovisku dozorného práporu RCHBO ako 1. pomocník dozorného pri vchode v čase 07:33 hod. príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru v Rožňave podrobený vykonaniu dychovej skúšky na prítomnosť alkoholu v dychu, kde mu bola nameraná hodnota 0,49 miligramu na liter vydychovaného vzduchu a pri opakovanej dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu v čase o 07:50 hod. nameraná hodnota 0,47 miligramu na liter. Dychové skúšky, ktoré vykonali príslušníci Obvodného oddelenia Policajného zboru v Rožňave, boli realizované certifikovaným prístrojom Alco Quant 6020 plus, výrobné číslo: A-409112, pričom žalobca ich výsledky potvrdil podpisom. Pri príchode Vojenskej polície Rožňava bol žalobca opätovne podrobený vykonaniu dychovej skúšky a v čase o 08:33 hod. mu bola nameraná hodnota 0,49 miligramu na liter, v čase 09:10 hodnota 0,49 miligramu na liter vydychovaného vzduchu a v čase o 09:42 hod. mu bola nameraná hodnota 0,42 miligramu na liter vydychovaného vzduchu. Z Výpisu z písomného vojenského rozkazu na spresnenie výkonu štátnej služby zo dňa 17. 05. 2018 mal orgán verejnej správy prvého stupňa ďalej za preukázané, že žalobca bol na deň 20. 05. 2018 určený do zmeny vojenského útvaru ako 1. pomocník dozorného vchodu, kde služobný čas rannej zmeny bol stanovený v dobe od 06:00–20:00 hod. Na základe uvedených skutkových zistení spracoval dňa 26. 03. 2019 veliteľ v súlade s § 93 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z., v ktorom navrhol žalobcu prepustiť zo služobného pomeru. Orgán verejnej správy prvého stupňa mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobca nastúpil do štátnej služby pod vplyvom alkoholu, čím svojím konaním naplnil skutkovú podstatu obligatórneho dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z.

Druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu

2) O odvolaní žalobcu voči vyššie označenému rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KaGŠ-25-47/2019-PravO zo dňa 13. 08. 2019 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa potvrdil, poukazujúc na skutkové a právne dôvody obsiahnuté v rozhodnutí orgánu verejnej správy prvého stupňa, ktoré v podrobnostiach v odôvodnení rozhodnutia žalovaný obsiahol. Na dôvažok vo vzťahu k vzneseným odvolacím námietkam žalovaný v odôvodnení rozhodnutia k námietke žalobcu o porušení práva žalobcu na nahliadnutie do administratívneho spisu uviedol, že dňa 14. 06. 2019 začal konanie odvolací správny orgán a požiadal žalobcu o prípadné vyjadrenie sa k stanovisku riaditeľa personálneho úradu, s ktorým sa odvolateľ pred začatím konania nemal možnosť oboznámiť. Odvolateľ na túto požiadavku odvolacieho orgánu reagoval vyjadrením obsahujúcim výlučne požiadavku nahliadnutia do administratívneho spisu. Odvolací orgán telefonicky komunikoval s odvolateľom za účelom dohody o čase nahliadnutia do spisu v sídle odvolacieho orgánu, avšak tento odvolaciemu orgánu dňa 31. 07. 2019 telefonicky oznámil, že sa nachádza na dovolenke mimo územia SR a možnosť nahliadnutia do administratívneho spisu nevyužije. K odvolacej námietke žalobcu o porušení 30-dňovej prekluzívnej zákonnej lehoty na podanie návrhu veliteľa útvaru v zmysle § 93 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z., keď sa veliteľský orgán o skutku zakladajúcom prepustenie žalobcu zo služobného pomeru dozvedel už v deň, keď sa skutok stal, t.j. dňa 20. 05. 2018, avšak k podaniu návrhu došlo až dňa 01. 04. 2019, žalovaný uviedol, že správny orgán prvého stupňa spracoval návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru dňa 26. 03. 2019, t.j. až po doručení registratúrneho záznamu vojenskej polície: „voj. 2. st. A. B. prečin vyhýbania sa služobnému úkonu alebo výkonu vojenskej služby podľa § 401 ods. 1 Trestného zákona – zaslanie spisového materiálu“ ČVS: VP-1/OPV-PO-2018 zo dňa 20. 03. 2019. Týmto dňom sa veliteľ útvaru dozvedel o vzniku dôvodu na prepustenie. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru teda veliteľ spracoval v zákonnej lehote 30 dní, od kedy zistil dôvod na prepustenie. Do 20. 03. 2019 veliteľ útvaru disponoval len informáciami o tom, že odvolateľ požil alkoholické nápoje, na výkon služby nastúpil pod vplyvom alkoholu a poznal výsledky dychových skúšok. Nemal však vedomosť o výsledku znaleckého dokazovania (znalecký posudok č. 289/2018 zo dňa 28. 08. 2018), ktorým súdny znalec vyvrátil tvrdenie žalobcu, že alkohol pred nástupom do služby nekonzumoval a k jeho zisteniu došlo po požití liekov. Teda až zo záveru znaleckého posudku jednoznačne vyplynulo, že pozitívne výsledky merania dychových skúšok u žalobcu boli spôsobené užitím alkoholu, teda že vznikol dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru. Žalobca po vykonaní dychových skúšok na zistenie požitia alkoholických nápojov v služobnom čase tvrdil, že nepožil alkohol v služobnom čase ale liek (Tinctura Amara). Potvrdenie alebo vyvrátenie tejto skutočnosti bolo predmetom vyšetrovania orgánmi vojenskej polície, teda vyšetrovania v období od mesiaca máj 2018 až do mesiaca marec 2019. Žalovaný zdôrazňoval, že veliteľ útvaru nemal konať (spracovať návrh na prepustenie) už na základe akéhokoľvek

podozrenia, že došlo k naplneniu dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru, ale až vtedy, keď sú tieto dôvody riadne zistené a preukázané. Takáto argumentácia vychádza podľa žalobcu zo samotného charakteru tohto personálneho opatrenia, keď prepustenie zo služobného pomeru je takým vážnym zásahom do práv a oprávnených záujmov dotknutého profesionálneho vojaka, že zákonodarca nechcel vyvolať účinky konania iba na základe podozrenia.

Správna žaloba – žalobné body

3) Správnou žalobou doručenou Krajskému súdu v Žiline v zákonnej lehote dňa 18. 10. 2019 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia E. Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-25-47/2019 zo dňa 13. 08. 2019, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania. Žalobca v žalobe namietal porušenie svojich procesných práv majúcich za následok zásah do práva žalobcu na spravodlivý proces garantovaný Ústavou SR. V prvej žalobnej námietke žalobca namietal porušenie svojho práva na nazretie do administratívneho spisu daného ustanovením § 23 ods. 1 Správneho poriadku. Žalobca uviedol, že na tejto skutočnosti nič nemení ani fakt, že následne až v priebehu odvolacieho konania sa správny orgán snažil vytvoriť priestor na nazretie do administratívneho spisu, ale to už bolo po vydaní rozhodnutí, navyše v čase, keď sa právny zástupca žalobcu nachádzal z dôvodu čerpania dovolenky dlhodobo mimo územia Európy. V druhej žalobnej námietke žalobca namietal, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného mu neposkytlo žiadnu zrozumiteľnú odpoveď na to, prečo došlo k porušeniu tohto práva žalobcu. Žalovaný sa nevysporiadal so všetkými odvolacími námietkami obsiahnutými v podanom odvolaní. V tretej žalobnej námietke žalobca namietal nedodržanie zákonnej lehoty, ktorú má na mysli ustanovenie § 93 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z., t.j. návrh na prepustenie žalobcu zo štátnej služby nebol veliteľom spracovaný do 30 dní odo dňa, keď veliteľ zistil dôvod na prepustenie podľa § 83 ods. 1 písm. a) až g) zákona č. 281/2015 Z. z. (teda vrátane aj písmena c), ktorého aplikácia v predmetnej veci prichádzala do úvahy). Žalobca sa mal dopustiť konania zakladajúceho dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru dňa 20. 05. 2018, a toho istého dňa sa už o tomto skutku dozvedel aj veliteľský orgán, avšak k podaniu návrhu došlo až neskôr, a to dňa 01. 04. 2019, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Žalobca namietal záver žalovaného o tom, že v danom prípade bolo potrebné čakať na výsledky znaleckého dokazovania, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že pozitívny výsledok dychových skúšok na zistenie alkoholu v dychu žalobcu bol spôsobený užitím alkoholu, a teda že tým vznikol dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Znalecký posudok zo dňa 28. 08. 2018 nebol vypracovaný na účely trestného konania, nebol v administratívnom konaní významný, nakoľko príslušný veliteľský orgán vedel o spáchaní skutku už dňa 20. 05. 2018, žalobca zdôraznil, že v správnom konaní nebolo nariadené žiadne znalecké dokazovanie. Naopak, v správnom konaní bolo správnym orgánom k dispozícii priznanie žalobcu (úradný záznam, ako aj zápisnica o výsluchu žalobcu v procesnom postavení podozrivého z 08. 06. 2018, ktorá tvorí súčasť trestného spisu), z ktorých písomností vyplýva, že sa priznal k tomu, že v predchádzajúci deň na rodinnej oslave konzumoval alkoholické nápoje v čase od cca 21:00 hod. do 23:30 hod. Žalobca v kontexte vyššie uvedeného ďalej poukázal na to, že v tomto prípade mohli súbežne prebiehať dve konania, a to jednak trestné konanie ako aj správne konanie ohľadne prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Tieto neboli na sebe závislé a mohli prebiehať paralelne, nakoľko priebeh či spôsob ukončenia jedného z nich nemá, resp. nemusí mať zásadný vplyv na spôsob ukončenia druhého konania. V trestnom konaní sa skúmala trestná zodpovednosť žalobcu ohľadne toho, či naplnil skutkovú podstatu prečinu vyhýbania sa službe úkonu alebo výkonu vojenskej služby podľa § 401 ods. 1 Trestného zákona. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že predmetom trestného stíhania nebolo požitie alkoholu či nastúpenie do služby pod vplyvom alkoholu, ale údajná snaha žalobcu vyhnúť sa službe úkonu alebo výkonu vojenskej služby. Podľa žalobcu je teda zrejmé, že z trestného spisu veliteľ oprávnený spracovať návrh na prepustenie žalobcu nič nemohol zistiť, čo by mohlo viesť k spracovaniu takéhoto návrhu a informácie, na ktoré sa odvolával, už zistil podstatne skôr, a to z iných zdrojov. Až do obdržania trestného spisu nemohol disponovať ani informáciami o užití, resp. neužití Tinctury Amara, pretože v administratívnom konaní žiadna takáto informácia neodznela.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe

4) Žalovaný v podaní zo dňa 10. 03. 2020 vo vyjadrení k žalobe ju navrhol ako nedôvodnú zamietnuť, v podrobnostiach poukazujúc na skutkové a právne dôvody, tak ako sú obsiahnuté v žalobcom

napadnutom rozhodnutí žalovaného. Na dôvažok žalovaný namietal, že je potrebné rozlišovať vznik dôvodu na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru a zistenie tohto dôvodu orgánom, ktorý má zákonom zverenú právomoc spracovať návrh na prepustenie. Do 20. 03. 2019 veliteľ útvaru nedisponoval všetkými potrebnými informáciami, z ktorých by vyplynul jednoznačný záver, že žalobca nastúpil na výkon služby pod vplyvom alkoholu. Ďalej žalovaný popieral porušenie práva žalobcu na nahliadnutie do administratívneho spisu. Predovšetkým poukazujúc na skutočnosť, že žalobca požiadal o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia s cieľom ustanoviť si právneho zástupcu. Žalovaný mu predĺžil lehotu na vyjadrenie do 15. 05. 2019, pričom žalobca až listom podaným na pošte v posledný deň lehoty oznámil správnemu orgánu, že v konaní o jeho prepustení zo služobného pomeru splnomocnil na zastupovanie advokáta JUDr. Csákoa, ktorý požiadal o nahliadnutie do administratívneho spisu dňa 23. 05. 2019. Žalovaný v tejto súvislosti taktiež poukázal na skutočnosť, že uvedený advokát sa zúčastňoval zastupovania žalobcu už v trestnom konaní, a preto všetky informácie, ktoré boli podkladom na prepustenie žalobcu, boli obsahom vyšetrovacieho spisu, s ktorým bol jeho právny zástupca riadne oboznámený.

Replika žalobcu

5) Na dupliku žalovaného reagoval žalobca vo svojom podaní zo dňa 17. 03. 2020 z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca opakovane poukázal na podstatu skutkovej a právnej argumentácie obsiahnutej v žalobe. Na dôvažok poukázal aj na skutočnosť, že tvrdenie, že sa o skutku správne orgány dozvedeli až zo znaleckého posudku, sa prvýkrát objavuje až v rozhodnutí žalovaného. Pokiaľ by sa toto tvrdenie zakladalo na pravde, nebol by žiaden dôvod túto skutočnosť neuviesť už v rozhodnutí orgánu verejnej správy prvého stupňa.

6) V súdom stanovenej lehote žalovaný dupliku k replike žalobcu nepodal.

7) Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 30S/134/2019-109 zo dňa 24. 11. 2020 rozhodnutie E. Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. k. KaGŠ-25-47/2019-PravO zo dňa 13. 08. 2019 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Dospel k právnemu názoru, že prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného predstavujú rozhodnutia týkajúce sa správneho trestania, a preto v nich nemalo chýbať (konkrétne v ich výroku) jasné vymedzenie skutku, za ktorý je žalobca postihnutý. Takéto vymedzenie musí obsahovať miesto, čas, spôsob spáchania, prípadne iné skutočnosti, ktoré sú nevyhnutné preto, aby bol skutok nezameniteľný s inými skutkami. Čo v danom prípade naplnené nebolo. Krajský súd v Žiline sa ďalej stotožnil s argumentáciou žalobcu o tom, že orgán verejnej správy prvého stupňa neumožnil žalobcovi sa pred vydaním rozhodnutia oboznámiť s podkladmi rozhodnutia nahliadnutím do spisu, čím porušil § 23 ods. 1 v spojení s § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Uvedený nedostatok podľa názoru Krajského súdu v Žiline nemohol byť zhojený v odvolacom konaní, keďže realizácia práv podľa § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku je imanentným predpokladom riadnej formulácie odvolacích námietok. Bolo podľa Krajského súdu v Žiline neprípustné, aby sa podstata skutkovej a právnej argumentácie v konaní o uložení sankcie presúvala až do odvolacieho konania, keďže až v tomto konaní príslušné orgány poskytli žalobcovi možnosť nahliadnuť do spisu. Pre úplnosť treba uviesť, že sa Krajský súd v Žiline nestotožnil s námietkou žalobcu o zmeškaní lehoty podľa § 93 ods.1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z.. Táto lehota podľa názoru Krajského súdu v Žiline začala plynúť až od postúpenia trestnej veci, resp. predložením trestného spisu. Až týmto momentom totiž veliteľ mohol ustáliť, ktorý z dôvodov prepustenia uvedených v § 83 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. bude v predmetnej veci daný. Krajský súd v Žiline ustálil, že už momentom začatia disciplinárneho konania muselo byť obvinenému zrejmé, voči ktorému konkrétnemu previneniu sa má brániť, a ktorému je kladené za vinu. S ohľadom na okolnosti prípadu totiž do ukončenia trestného konania v predmetnej veci prichádzali do úvahy dva potenciálne dôvody pre skončenie služobného pomeru, a to ten podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z. (pozn. súdu: porušenie základnej povinnosti podľa § 134 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z.) alebo ten, podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. (pozn. súdu: právoplatné odsúdenie profesionálneho vojaka za trestný čin). Až po skončení trestného konania mohlo byť veliteľovi útvaru zrejmé, že dôvod na skončenie služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Voči uvedenému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal včas kasačnú sťažnosť žalovaný.

Konanie o kasačnej sťažnosti

8) Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) na podklade kasačnej sťažnosti žalovaného rozsudkom sp. zn. 5Asan/5/2021 zo dňa 31. 05. 2023 rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/134/2019-109 zo dňa 24. 11. 2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9) Z odôvodnenia kasačného súdu vyplýva, že tento v prvom rade vo vzťahu k náležitostiam personálneho rozkazu o prepustení profesionálneho vojaka zo štátnej služby poukázal na to, že tieto sú uvedené v § 91 ods. 4 zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019, pričom z predmetného ustanovenia nie je možné bez ďalšieho vyvodiť, že by vymedzenie skutku, pre ktorý je profesionálny vojak sankcionovaný prepustením zo služobného pomeru, malo byť vymedzené len vo výroku personálneho rozkazu. Podľa názoru kasačného súdu preto takéto vymedzenie skutku (ak je jasné, určité, zrozumiteľné a nezameniteľné) môže byť obsiahnuté aj v odôvodnení personálneho rozkazu. Kasačný súd konštatoval, že rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa obsahuje výrok s uvedením rozhodnutia vo veci (prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe) a s uvedením príslušných ustanovení (podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z.) tak, ako to vyžaduje § 91 ods. 4 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019. Rovnako v odôvodnení obsahuje tiež jasné vymedzenie sankcionovaného skutku, a teda, že žalobca dňa 20. 05. 2018 mal nastúpiť do výkonu štátnej služby na pracovisko vojenského útvaru pod vplyvom alkoholu, čo bolo zistené opakovanými skúškami na alkohol v dychu žalobcu, čím sa dopustil porušenia povinnosti podľa § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z.. Rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa tak obsahuje všetky formálne a obsahové náležitosti, a po tejto stránke ho kasačný súd vyhodnotil ako zákonné.

10) Ohľadom porušenia práva žalobcu na nahliadnutie do spisu a k možnosti vyjadriť sa k podkladom prvostupňového rozhodnutia pred jeho vydaním kasačný súd konštatoval, že orgán verejnej správy prvého stupňa znemožnením nahliadnutia do spisu právnemu zástupcovi žalobcu pred vydaním svojho rozhodnutia a bez bližšieho vysporiadania sa s touto skutočnosťou v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia porušil procesné práva žalobcu podľa § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Kasačný súd v tomto smere zároveň dodal, že je to práve správny orgán, ktorý je pánom správneho konania, a toto musí organizovať tak, aby dokázal vydať rozhodnutie v zákonom stanovených lehotách, avšak za plného rešpektu k procesným právam účastníka konania. Pokiaľ tieto práva obmedzuje, musí sa s touto skutočnosťou minimálne vysporiadať v odôvodnení svojho rozhodnutia, čo v predmetnej veci orgán verejnej správy prvého stupňa neurobil. Na druhej strane však kasačný súd dal do pozornosti svoju rozhodovaciu činnosť, ktorá sa ustálila na právnom názore, že: „Správnym konaním sa nazýva postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktorý upravuje právny predpis. Konanie a postup správneho orgánu majú povahu synoným. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav, čo najúplnejšie, prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec – práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí zvlášť, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi.... Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.“(Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17. decembra 2002). V tomto kontexte kasačný súd uviedol, že hoci v procesnom postupe orgánu verejnej správy prvého stupňa došlo k procesnému pochybeniu, žalovaný pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a umožnil mu nahliadnuť do administratívneho spisu. Túto možnosť však žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu nevyužil. Kasačný súd zároveň zdôraznil, že pokiaľ bol právny zástupca žalobcu na plánovanej dovolenke alebo pracovne zaneprázdnený, táto skutočnosť mu nebránila v tom, aby nahliadnutie do administratívneho spisu zabezpečil či už svojím zamestnancom (§ 16 ods.2 zákona č. 586/2003Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov; ďalej len „zákon o advokácii“) alebo prostredníctvom iného advokáta (§ 16 ods. 1 zákona o advokácii) či priamo žalobcom. Právny zástupca žalobcu tak celkom zjavne nemal záujem o skutočné oboznámenie sa s administratívnym spisom a z jeho strany išlo len o obštrukčný postup. Kasačný súd dal do pozornosti princíp jednoty správneho konania a poukázal tiež na to, že odvolací orgán je povinný v odvolacom konaní v zásade preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu aj nad rámec odvolacích námietok účastníka konania (§ 59 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 219 ods. 3 a § 91 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení

účinnom do 31. decembra 2019). Keďže v odvolacom konaní v predmetnej veci neplatí koncentračná zásada, nič nebránilo žalobcovi, aby sa riadne oboznámil s kompletným administratívnym spisom a vo svojom vyjadrení v odvolacom konaní vzniesol svoje námietky vyplývajúce z jeho oboznámenia sa s administratívnym spisom. Odvolací orgán – žalovaný by pritom bol povinný sa v plnom rozsahu s týmito námietkami vysporiadať a žalobca by tak fakticky neutrpel žiadnu ujmu na svojich procesných právach – možnosti oboznámiť sa a spochybniť dôkazy, ktoré sú podkladom rozhodnutia vydaného proti nemu. Vyššie uvedené skutočnosti viedli kasačný súd k prijatiu názoru, že úkony vykonané žalovaným v odvolacom konaní (umožnenie nahliadnutia do spisu v odvolacom konaní pred vydaním rozhodnutia, čo však právny zástupca žalobcu nevyužil) zhojili zistené vady v procesnom postupe orgánu verejnej správy prvého stupňa v tomto smere.

11) Ohľadom námietky prekročenia lehoty na spracovanie a podanie návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo štátnej služby kasačný súd poukázal na ustanovenie § 93 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019, ktoré upravuje 30-dňovú lehotu od momentu zistenia dôvodu prepustenia pre príslušného veliteľa na spracovanie návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka. Účelom predmetnej lehoty je zabrániť šikane podriadeného profesionálneho vojaka zo strany veliteľa voľnou časovou dispozíciou s podaním návrhu na skončenie služobného pomeru. Momentom začatia plynutia predmetnej lehoty je moment zistenia dôvodu pre prepustenie profesionálneho vojaka. V súvislosti s dôvodom prepustenia podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31.decembra 2019 kasačný súd uviedol, že tento spočíva v tom, že profesionálny vojak nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu, čím porušil svoju zákonnú povinnosť. Pokiaľ preto veliteľ útvaru získal informácie a dôkazy o tom, že profesionálny vojak nastúpil do služby v služobnom čase pod vplyvom alkoholu, mal dostatok informácií pre spísanie návrhu podľa § 93 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019. V predmetnej veci dal kasačný súd do pozornosti, že už dňa 20. 05. 2018 získal veliteľ príslušného útvaru vedomosť o skutočnosti, že žalobca nastúpil do služby pod vplyvom alkoholu. Veliteľ útvaru mal tiež k dispozícii rozpis zmien profesionálnych vojakov (vrátane zmeny žalobcu dňa 20. 05. 2018), mal tiež k dispozícii pozitívne výsledky skúšky na alkohol dňa 20. 05 2018, ktoré sám žalobca potvrdil To, že tieto informácie mal veliteľ útvaru k dispozícii už dňa 20. 05. 2018 vyplýva aj priamo z rozhodnutia žalovaného. Kasačný súd preto vyslovil záver o tom, že veliteľ útvaru získal dostatok informácií pre spracovanie návrhu na prepustenie žalobcu zo štátnej služby z dôvodu podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019 už dňa 20. 05. 2018. Pokiaľ preto veliteľ útvaru spracoval návrh podľa § 93 ods. 1 písm. b) v spojení s § 83 ods. 1 písm. c) a v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019 až dňa 26. 03. 2019, a tento návrh predložil až dňa 01. 04. 2019, prekročil zákonnú 30-dňovú lehotu.

12) Ohľadom ďalšieho postupu správneho súdu dal kasačný súd do jeho pozornosti, že od 01. 01. 2023 nadobudla účinnosť novela zákona č. 281/2015 Z. z. upravujúca skutkovú podstatu – dôvod prepustenia zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. Inými slovami, zatiaľ čo podľa právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania správnych orgánov bola dôvodom na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru už skutočnosť, že tento nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu (hoci len prvý raz), podľa aktuálnej právnej úpravy sa porušenie predmetnej povinnosti (nastúpenie v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu) stáva dôvodom na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru až v prípade, že toto porušenie nastane opakovanie (aspoň 2x). Došlo teda k zmene právnej úprav k lepšiemu z pohľadu žalobcu. Kasačný súd v kontexte vyššie uvedeného poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Asan/9/2020 zo dňa 25. augusta 2022 podľa ktorého: ... „jednou zo základných zásad trestného práva, ktorá sa vzťahuje aj na správne trestanie, je ústavne zakotvená zásada, podľa ktorej sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, s výnimkou situácie, ak je neskorší zákon pre páchateľa priaznivejší (čl. 50 ods. 6 Ústavy).“ Vychádzajúc z tejto zásady platí, že ak skutok, ktorý predstavoval deliktuálne správanie podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase rozhodovania správnych orgánov, už v čase rozhodovania správneho súdu nebude podľa aktuálne platnej a účinnej právnej úpravy deliktuálnym konaním, musí na túto skutočnosť správny súd ex lege v konaní vo veciach správneho trestania prihliadať. Ide o rešpektovanie princípov správneho trestania a aplikácie inštitútu nepravej retroaktivity, ktorá je v prospech páchateľa. Kasačný súd ďalej poukázal aj na podobné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/2/2019 zo dňa 05. novembra 2019, publikované

v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 20/2021, v zmysle ktorého: „Rešpektujúc princípy správneho trestania, ak správne orgány v rámci konania o správnom delikte uložili sankciu v súlade s právnou úpravou činnou v čase, keď o tejto sankcii rozhodovali, avšak následne v priebehu súdneho prieskumu došlo k zmene právnej úpravy v prospech páchateľa, ktorý namietol neprimeranosť (neproporcionálnosť) peňažnej sankcie, pôvodne uloženej správnym orgánom, je povinnosťou správneho súdu prihliadať na zmenu v právnej úprave sankcie, a to aj v prípade, že táto zmena nastala hoci až po právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej.

13) Keďže v predmetnej veci ide o konanie vo veciach správneho trestania podľa § 194 ods. 1 a nasl. zákona č 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej iba ako „SSP“) (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/14/2020 zo dňa 24. februára 2022 bod 17), kasačný súd uložil správnemu súdu povinnosť v ďalšom konaní vyššie uvedenú zmenu zohľadniť podľa § 195 písm. c) a d) SSP.

Posúdenie veci správnym súdom

14) Po vrátení veci kasačným súdom Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „správny súd“) ako vecne a miestne príslušný správny súd danú vec opätovne prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP. Mal za to, že po vrátení veci kasačným súdom nebolo opätovné prejednanie veci na pojednávaní nevyhnutné, keďže v ďalšom konaní správny súd riešil už iba otázku právneho posúdenia veci. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 07. 09. 2023 v súlade s § 137 ods. 3 SSP, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu oznámené dňa 18. 08. 2023 (§ 137 ods. 4 SSP). Rovnako správny súd poznamenáva, že bol zriadený zákonom č. 151/2022 Z. z., pričom podľa § 3 ods. 3 písm. a) uvedeného zákona výkon súdnictva od 1. júna 2023 prešiel z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých bola od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu Trenčíne a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Vzhľadom na uvedené sa toto konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici vedie už na Správnom súde v Banskej Bystrici.

15) Správny súd po preskúmaní správnou žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správnych orgánov v intenciách vyššie uvedených záverov vyslovených v zrušujúcom rozhodnutí kasačného súdu dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie E. Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. k. KaGŠ-25-47/2019-PravO zo dňa 13. 08. 2019 je potrebné opätovne zrušiť.

Právny rámec

16) Podľa ustanovenia § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

17) Podľa ustanovenia § 195 písm. c) SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie.

18) Podľa § 195 písm. d) SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania.

19) Podľa § 2 ods. 8 zákona č. 301/2005Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

20) Podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z. účinnom do 31. decembra 2019 štátna služba profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe a stálej štátnej službe sa skončí prepustením zo služobného pomeru (ďalej len ,,prepustenie“), ak c) porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 1 písm. n) alebo ods. 2 alebo obmedzenie alebo zákaz podľa § 12, alebo zákaz podľa § 13.

21) Podľa § 91 ods. 4 citovaného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2019 personálny rozkaz podľa odseku 1 písm. b) až d) obsahuje
a) označenie služobného úradu,
b) výrok vo veci s uvedením ustanovení právnych predpisov, podľa ktorých sa personálny rozkaz vydal,
c) vojenskú hodnosť, titul, meno a priezvisko profesionálneho vojaka,
d) dátum a miesto narodenia profesionálneho vojaka,
e) funkciu a miesto výkonu štátnej služby profesionálneho vojaka,
f) evidenčné a štatistické údaje,
g) odôvodnenie, v ktorom sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre personálny rozkaz, akými úvahami bol vedený služobný úrad, ktorý personálny rozkaz vydal prihodnotenídôkazovapripoužitíprávnychpredpisov,nazákladektorýchrozhodoval,
h) poučenie o tom, či je personálny rozkaz konečný, či a v akej lehote sa možno proti nemu odvolať, komu a kde možno odvolanie podať a či je personálny rozkaz preskúmateľný súdom,
i) dátum vydania personálneho rozkazu a odtlačok okrúhlej pečiatky so štátnym znakom,
j) meno, priezvisko, funkcia a podpis vedúceho služobného úradu, ktorý personálny rozkaz vydal; ak ide o profesionálneho vojaka aj vojenskú hodnosť.

22) Podľa ustanovenia § 91 ods. 1 písm. c) citovaného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2019 personálny rozkaz sa vydáva pri skončení štátnej služby prepustením podľa § 83 ods. 1, 2 a ods. 4 až 6, § 84 a § 98 ods. 4.

23) Podľa ustanovenia § 219 ods. 3 citovaného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2019 na právne vzťahy profesionálneho vojaka sa v prípadoch uvedených v § 91 ods. 1 písm. c) primerane vzťahujú ustanovenia§ 1, § 3 ods. 1, 2, 4 a 5, § 4 ods. 1, § 5, 6, § 9 až 15, § 16, 17, § 19 ods. 2, § 20 až 24, § 25 ods. 5, § 27, 28, § 31 až 33, § 37 ods. 1, § 40 až 43, § 45, 52, 53, 57,§ 59 až 60a a § 62 až 70 všeobecného predpisu o správnom konaní.

24) Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

25) Podľa ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

26) Podľa § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019 profesionálny vojak nesmie nastúpiť v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu.

27) Podľa § 401 ods. 1 Trestného zákona kto v úmysle vyhnúť sa plneniu služobného úkonu sa poškodí na zdraví, predstiera chorobu, falšuje listinu, zneužije návykovú látku alebo použije iný úskok, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

28) Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019 návrh na prepustenie spracuje veliteľ do 30 dní odo dňa, keď zistil dôvod na prepustenie podľa § 83 ods. 1 písm. a) až g), k) a n), § 83 ods. 4 písm. b) a c), § 83 ods. 5 písm. b) až g) a § 83 ods. 6.

29) Podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2023 štátna služba profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe a stálej štátnej službe sa skončí prepustením zo služobného pomeru (ďalej len ,,prepustenie“), ak poruší obmedzenie alebo zákaz podľa § 12, alebo zákaz podľa § 13, alebo základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 1 písm. n) alebo ods. 2 písm. a), c), písm. d) prvého bodu alebo písm. e), alebo opakovane poruší základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 2 písm. b) alebo písm. d) druhého bodu.

30) Správny súd ohľadom náležitostí personálneho rozkazu o prepustení profesionálneho vojaka zo štátnej služby, v zhode s právnym názorom vysloveným kasačným súdom konštatuje, že má za to, že rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa obsahuje výrok s uvedením rozhodnutia vo veci a s uvedením príslušných zákonných ustanovení (podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods.

2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z.) tak, ako to vyžaduje § 91 ods. 4 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019. Taktiež odôvodnenie obsahuje jasné vymedzenie sankcionovaného skutku, a teda, že žalobca dňa 20. mája 2018 mal nastúpiť do výkonu štátnej služby na pracovisko vojenského útvaru pod vplyvom alkoholu, čo bolo zistené opakovanými skúškami na alkohol v dychu žalobcu, čím sa dopustil porušenia povinnosti podľa § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov. V kontexte uvedeného je predmetné rozhodnutie v súlade so zákonom.

31) Ohľadom námietky žalobcu týkajúcej sa porušenia jeho práva na nahliadnutie do spisu a k možnosti vyjadriť sa k podkladom prvostupňového rozhodnutia pred jeho vydaním správny súd uvádza, že orgán verejnej správy prvého stupňa znemožnením nahliadnutia do spisu právnemu zástupcovi žalobcu pred vydaním prvostupňového rozhodnutia a bez bližšieho vysporiadania sa s touto skutočnosťou v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia porušil procesné práva žalobcu podľa § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Avšak aj napriek uvedenému pochybeniu v procesnom postupe zo strany orgánu verejnej správy prvého stupňa, žalovaný pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a dodatočne mu umožnil nahliadnuť do administratívneho spisu, pričom túto možnosť žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu nevyužil, hoc vychádzajúc z princíp jednoty správneho konania, žalovaný ako odvolací orgán by bol povinný sa s prípadnými v odvolacom konaní vznesenými námietkami žalobcu v plnom rozsahu vysporiadať a žalobca by tým neutrpel žiadnu ujmu na svojich procesných právach. Preto možno uzavrieť, že procesný postup žalovaného, ktorým umožnil žalobcovi, aby nahliadol do spisu v odvolacom konaní pred vydaním rozhodnutia prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý túto možnosť nevyužil, zhojil nesprávny procesný postup orgánu verejnej správy prvého stupňa vo vzťahu k žalobcovi, v čoho dôsledku nemožno rozhodnutie žalovaného z uvedeného dôvodu ani v z tohto dôvodu považovať za nezákonné.

32) Ohľadom námietky prekročenia lehoty na spracovanie a podanie návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo štátnej služby, ktorá je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019 v rozsahu 30 dní od momentu zistenia dôvodu prepustenia pre príslušného veliteľa na spracovanie návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka možno konštatovať, že už dňa 20. 05. 2018 získal veliteľ príslušného útvaru vedomosť o skutočnosti, že žalobca nastúpil do služby pod vplyvom alkoholu. Veliteľ útvaru mal tiež k dispozícii rozpis zmien profesionálnych vojakov, vrátane zmeny žalobcu dňa 20. 05. 2018, rovnako mal k danému dňu k dispozícii i opakované pozitívne výsledky skúšky žalobcu na alkohol. Vychádzajúc z uvedeného možno uzavrieť, že veliteľ útvaru skutočne získal dostatok informácií pre spracovanie návrhu na prepustenie žalobcu zo štátnej služby z dôvodu podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019 už dňa 20. 05. 2018. Preto pokiaľ veliteľ útvaru spracoval návrh podľa § 93 ods. 1 písm. b) v spojení s § 83ods. 1 písm. c) a v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019 až dňa 26. 03. 2019 a tento návrh predložil dňa 01. 04. 2019, prekročil zákonnú 30-dňovú lehotu. Uvedenú námietku žalobcu správny súd viazaný právnym názorom kasačného súdu vyhodnotil ako dôvodnú.

33) Ďalej správny súd vzhľadom na charakter žalobcom podanej správnej žaloby poukazuje na to, že vo veciach správneho trestania koná a rozhoduje v plnej jurisdikcii, pričom podstatou plnej jurisdikcie je požiadavka, aby správny súd nebol viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby a aby disponoval právomocou napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy preskúmať v plnom rozsahu. Správny súd musí byť objektívne schopný posúdiť všetky relevantné skutkové a právne okolnosti. Zároveň správny súd poukazuje na to, že vo všeobecnosti platí, že princíp zákonnosti a aj princípy nullum crimen sine lege a nulla poena sine lege súvisia so zákazom retroaktivity prísnejšieho zákona, ktorý ustanovuje zákaz spätnej účinnosti právnych noriem. Pre oblasť správneho trestania platí, že nemožno uložiť správnu sankciu za také konanie, ktoré v dobe jeho spáchania nebolo sankčným disciplinárnym konaním, aj keby ním neskôr bolo. Tým je uplatnený všeobecný princíp zákazu retroaktivity, podľa ktorého právne predpisy až na výnimky nepôsobia spätne. Výnimkou je práve zásada prípustnosti retroaktivity v prospech osoby dopúšťajúcej sa takého konania. Ak je v budúcnosti prijatá právna úprava, podľa ktorej je možné sankcionovať miernejšie, resp. je v iných ohľadoch pre takúto osobu priaznivejšia, prihliada sa práve na neskoršiu právnu úpravu. Orgány verejnej správy v rámci svojho konania uložili žalobcovi sankciu v súlade s právnou úpravou účinnou v čase, keď o tejto sankcii rozhodovali, avšak následne v priebehu ďalšieho súdneho konania došlo k zmene právnej úpravy v prospech žalobcu, preto bolo povinnosťou správneho súdu prihliadať na zmenu právnej úpravy, a to aj keď táto zmena nastala až po právoplatnosti

rozhodnutí orgánov verejnej správy. Dochádza k uplatneniu tzv. nepravej retroaktivity (§ 2 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, článok 50 ods. 6 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky). Aj z nálezu ÚS SR z12. mája 2010, sp. zn. III. ÚS 120/2010 vyplýva, že: „Každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy.“ Hoci pre rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP), nemožno predmetné ustanovenie chápať ako absolútne, lebo by sa dostalo do zjavného rozporu s hmotnoprávnou úpravou podmienok zodpovednosti za uvedené protiprávne konanie, ktoré má oporu vo vyššie spomínanej ústavnoprávnej úprave. Správny súd má teda povinnosť v danom konaní prihliadnuť pri posudzovaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného nielen k hmotnoprávnej úprave vzťahujúcej sa k porušeniu povinností profesionálneho vojaka, ale aj k úprave platnej a účinnej v dobe rozhodovania správneho súdu, ak je to pre žalobcu priaznivejšie.

34) V kontexte vyššie uvedeného správny súd poukazuje na to, že od 01. 01. 2023 nadobudla účinnosť novela zákona č. 281/2015 Z. z. upravujúca skutkovú podstatu – dôvod prepustenia zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) uvedeného zákona. Zatiaľ čo podľa právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania orgánov verejnej správy bola dôvodom na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru už skutočnosť, že tento nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu (hoci len prvý raz), podľa aktuálnej právnej úpravy sa porušenie predmetnej povinnosti (nastúpenie v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu) stáva dôvodom na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru až v prípade, že toto porušenie nastane opakovanie. Vychádzajúc z už vyššie spomínanej zásady trestného práva, podľa ktorej „sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, s výnimkou situácie, ak je neskorší zákon pre páchateľa priaznivejší“, platí, že ak skutok, ktorý predstavoval deliktuálne správanie podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase rozhodovania správnych orgánov, a v čase rozhodovania správneho súdu nebude podľa aktuálne platnej a účinnej právnej úpravy deliktuálnym konaním, musí na túto skutočnosť správny súd ex lege v konaní vo veciach správneho trestania prihliadať.

35) Správny súd v intenciách vyššie uvedenej zásady správneho trestania a po verifikovaní skutočnosti, že v priebehu súdneho prieskumu došlo k zmene právnej úpravy v prospech žalobcu ohľadom toho, že porušenie nastúpenia v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu sa stáva dôvodom na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru až v prípade, že toto porušenie nastane opakovanie (čo nie je žalobcov prípad), povinne prihliadol na zmenu v právnej úprave a preto je potrebné umožniť orgánu verejnej správy nanovo rozhodnúť o sankcii vzťahujúcej sa k porušeniu povinnosti profesionálneho vojaka. So zreteľom na základnú zásadu trestania upravenú v článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky je teda potrebné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí vadou, pre ktorú je ho nutné zrušiť.

36) Správny súd rešpektujúc aj princíp subsidiarity správneho súdnictva, podľa ktorého správny súd nenahrádza rozhodovaciu činnosť orgánu verejnej správy, postupujúc v súlade s článkom 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného pre nesprávne právne posúdenie veci, a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa žalovaný obligatórne vysporiada s novou pre žalobcu priaznivejšou právnou úpravou. Žalovaný bude povinný okrem rešpektovania princípov správneho strestania aplikovať aj nepravú retroaktivitu, ktorá je v tomto prípade prípustná, lebo je v prospech páchateľa. Zároveň je povinný nové rozhodnutie náležite odôvodniť v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

37) O náhrade trov konania a trov kasačného konania správny súd rozhodol podľa ustanovenia § 467 ods. 1 a ods. 3 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP, tak, že úspešnému žalobcovi bola voči žalovanému priznaná ich úplná náhrada. S poukazom na § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

38) Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobudne právoplatnosť jeho doručením.

Proti tomuto rozhodnutiu j e p r í p u s t n á kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia.

Kasačná sťažnosť sa podáva na tunajšom súde. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť:

a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.